

RETNINGSLINJER VED SØKNAD OM NEDSETTELSE OG ETTERGIVELSE AV EIENDOMSSKATT, JFR EIGEDOMSSKATTELOVA § 28

1: BEREGNING AV INNTEKT – INNTEKTSGRENSE - FORMUE

Når det søkes om nedsettelse/ettergivelse av eiendomsskatt vil den enkelte søkers inntekts- og formuesforhold være viktige og relevante momenter i vurderingen.

For beregning av inntekt er hovedregelen at siste års likningsopplysninger skal legges til grunn.

Det kan imidlertid gjøres unntak for dette hvis husstandens økonomiske situasjon er vesentlig endret siden siste års likning, og det vil virke urimelig om endringen ikke blir tatt i betraktning. Med vesentlig endring menes en nedgang i inntekt på mer enn 10 prosent. Krav om at den faktiske inntekten i stønadperioden skal benyttes, må fremmes på søknadsskjema.

Søker som er registrert med formue vil som hovedregel ikke kunne få medhold i søknad om nedsettelse eller bortfall av eiendomsskatt. Med formue er det da særlig aktuelt å se på bankinnskudd eller andre likvide midler.

2: "SÆRLEGE TILFELLE"

Nedenfor følger et utvalg av omstendigheter som kan ha medført at skyldner har kommet i en vanskelig situasjon, og som kan gjøre det "særs urimeleg" å innkreve skatten i sin helhet:

- Rusmisbruk
- Fængselsopphold
- Samlivsbrudd
- Langvarig arbeidsledighet
- Dødsfall i familien
- Sykdom, herunder psykiske problemer
- Forholdet til sosialtjenesten, mottager av sosialstønad
- Sosiale problemer
- Langvarige økonomiske problemer
- Familiesituasjon, stor forsørgelsesbyrde
- Brann eller annen skade på eiendommen

Listen er ikke uttømmende. Det er også andre momenter som kan komme inn i vurderingen.

I forbindelse med brann/skade på eiendommen, er dette kun en relevant problemstilling for skatt som er utlignet i det skatteåret da skaden eller ødeleggelsen skjedde. For senere skatteår blir eiendommen omtaksert, jfr eiendomsskatteloven § 4, 3. Ledd.

3: "SÆRS URIMELEG"

Det er etter loven et vilkår at det foreligger "særlege grunnar", og at disse er årsaken til at det vil være "særs urimeleg" å innkreve hele eiendomsskatten. Det vil si at eksempelvis langvarig sykdom eller arbeidsledighet må være årsaken til at det er særlig urimelig å innkreve skatten. For eksempel kan det som følge av særlig alvorlig sykdom være uforholdsmessig tyngende å fastholde skattekravet fordi skyldneren har mistet mye av sitt inntektsgrunnlag. Det avgjørende vil da være om skyldneren etter sykdommens inntreden har fått sin inntekt redusert.

Selv om lovens vilkår er oppfylt, kan det foreligge forhold som gjør at lempningsadgangen ikke bør benyttes, jfr lovens ordlyd "*kan skatten setjast ned...*". Spørsmålet om lempning må avgjøres etter en helhetsvurdering av den foreliggende omstendighet som gjør innkreving "særs urimeleg", og eventuelle klanderverdige forhold på søkerens hånd.

I denne vurderingen er det viktig å se på i hvilken grad lempningen kan virke støtende eller være egnet til å svekke den alminnelige betalingsmoral.